

1 APRIL 1925

No. 7

30e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Wij gelooven in de letterlijke vergadering van Israël, en de herstelling der Tien Stammen; dat Zion zal gebouwd worden op het westelijk vasteland, dat Christus persoonlijk op de aarde zal regeeren, en dat de aarde vernieuwd zal worden en hare paradijsheerlijkheid zal ontvangen.

10de Artikel des Geloofs.

Profetie aangaande de vergadering van Israël is in vervulling door het prediken van het Evangelie aan de inwoners der Eilanden.

Toespraak gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City,
op Zondag 24 Augustus 1924, door Antony Ivins.

„Hoor des Heeren woord, gij heidenen! en verkondigt in de eilanden, die verre zijn en zegt: Hij, die Israël verstrooid heeft, zal hem weder vergaderen, en hem bewaren als een herder zijne kudde. Want de Heere heeft Jakob vrijgekocht en Hij heeft hem verlost uit de handen desgenen, die sterker was dan hij. Dies zullen zij komen en op de hoogte van Zion juichen, en toevloeien tot des Heeren goed.”

Ik heb u, mijne geliefde broeders en zusters, van het 31ste hoofdstuk van Jeremia, een profect van God, voorgelezen. Het voorrecht was mij kort geleden geschonken om de Hawaiian-eilanden te bezoeken.

Ik was zeer belangstellend, zooals een ieder is die dat heerlijke land bezoekt, in de schoonheid van het landschap, de pracht der bloemen, de schoonheid der tropische boomen, en het fijnste der vruchten, die dit klimaat voortbrengt; maar boven alles was ik aangetrokken en onder den indruk van het karakter van het Hawaiianische volk, wonende op de eilanden der zee.

Natuurlijk stelde ik mij de vraag, en ik doe het nog, zooals ik vele malen tevoren getracht heb zulke vragen te beantwoorden door het woord van God, zooals het in de Schriften geschreven

staat — en dat brachten de Bijbel-aanhalingen in mijn gedachten, die ik zooeven voorgelezen heb — wie zijn deze menschen op de verschillende eilanden van den Stillen Oceaan? Wie zijn de Hawaïe, de Samoanen, de inwoners van Australië, en andere eilanden, die zoover verwijderd zijn van het land, dat we als het hoofdland beschouwen van verschillende vastelanden der wereld:

Terug naar het Woord des Heeren.

Ik heb het karakter, de gewoonten en de persoonlijkheid van deze menschen bestudeerd; en ben ik teruggekomen tot het Woord des Heeren door anderen van zijn profeten van ouds geuit — want Jeremia is niet de eenigste, die aangaande dit onderwerp gesproken heeft — en dan herinner ik mij dat het lang geleden voorspeld is, dat Israëel, het geliefkoosde volk des Heeren, de afstammelingen van onzen vader Abraham, weggevoerd en verstrooid is geworden, en hun identiteit onder de verschillende naties der wereld verloren hebben.

Mijn gedachten terug stellende op het feit, dat de profeten op verschillende gelegenheden verklaard hadden dat zij weggevoerd waren naar de eilanden der zee, Zes honderd jaren vóór de geboorte van den Verlosser der wereld, zeide Lehi, de Nephitische profet, in het verkondigen van de profetieën van Jeremia, Jesaja en Ezechiël, tot zijn volk, dat het grootste gedeelte van hen alreeds weggeleid was van het land hunner voorvaderen, van Palestina, en over de oppervlakte der aarde verspreid waren; en dat velen van hen op de eilanden der zee waren. De Heere verklaarde in de Schriften die ik aangehaald heb, dat waar zij ook verspreid zijn, en wat ook hun tegenwoordige woonplaats is, de tijd zou komen dat Hij ze wederom tezamen zou brengen. Net zoo zeker als dat zij verspreid zijn, zoo zouden zij wederom in het Laatste der dagen vergaderd worden. Den tijd, waarnaar de profeten van ouds verwezen, was de bedeeeling van de volheid der tijden, of de laatste der dagen.

De Erfenis van ouds.

En zoo wanneer ik deze menschen met hun wonderbaarlijke persoonlijkheid aanschouw, hun bijna volmaakte lichamelijke ontwikkeling, en als ik de oude wetten lees, waardoor zij beheerscht werden, vóór den tijd dat Europeanen en Amerikanen hun weg naar de eilanden vonden — de patriarchale vorm van gouvernement die bestond, de familie-gemeenschap en verwantschap, en de positie, ingenomen door het hoofd der familie onder hen — dacht ik hierin een erfdeel te zien, die zij van de oude Israëlietische wetten ontvangen hadden vóór het verbreken der tien stammen, en daarna door Juda voortgezet en met hen (de inwoners der eilanden) gebleven is tot op heden toe.

De titel „Israël” was eerst op Jacob geplaatst, den Zoon van Izak, die de zoon van Abraham was. De Heere verklaarde aan hem, dat hij de vader van vele naties zou worden, dat zijn nageslacht zeer talrijk en onder de volkeren der wereld verspreid zou worden. Hij heeft aan Abraham de belofte gemaakt, en die belofte vernieuwd aan Izak en Jakob, dat Palestina het land van hun erfenis en nageslacht zou zijn voor eeuwig.

Eens nadat David, de groote koning, het koninkrijk van Israël opgericht had en Jeruzalem de hoofdstad maakte, en zijn zoon Salomo, na hem, den tempel van den Heere daar bouwde, toen Israël één van de overheerschende naties van den tijd werd —, scheen het dat de belofte van den Heere op 't punt stond in vervulling te komen. Maar er kwam een verdeeling — tien stammen trokken weg van Juda. Zij verlieten Jeruzalem en vestigden hun hoofdstad te Scechem, en later te Samaria, waar zij voor meer dan 200 jaren door eigen koningen geregeerd werden, en als een onafhankelijke en onderscheiden natie van Juda leefde, die te Jeruzalem bleef.

Israël in Ballingschap.

Toen kwamen de legers der Assyriërs en voerde oorlog tegen hen, overwonnen de Samaritanen en voerde de Israëlieten bijna als één geheel, in gevangenschap in Assyrië; en opdat het Israëlitische gouvernement totaal verbroken zou worden, brachten zij de menschen van hun eigen geslacht, vestigde zich en beheerschte de landstreek, en hielden de Israëlieten in ballingschap.

Wij weten zeer weinig van hun later volgende geschiedenis. De profeten hebben ons verteld, dat zij na verloop van tijd van Assyrië vertrokken. Zij vertelden ons dat zij naar het Noorden reisden, dat zij over de met sneeuw bedekte bergen kruisten en in een onbekend land gingen. Er zijn ook vele bewijzen, die aantoonen dat vertakkingen van dat volk naar de eilanden der zee geleid waren. Dit kan ook toegepast worden aan Groot-Brittannië, aan Scandinavië en de eilanden van Noordelijk Europa, en zou gelijkelijk in toepassing gebracht kunnen worden met de eilanden van de Stille Zuidzee.

Zoo dacht ik in dit volk, dit uitstekende Hawaiianvolk, de vervulling van de Schriften te zien, dat de Heere Zijn hand heeft gezet om hen te verlossen in de dagen waarin wij leven, en hen terug te brengen tot kennis van hun vaders, wier kennis zij verloren hadden vanwege hun overtreding; hen terug te brengen tot een kennis van het Evangelie en hen bereid te maken voor de groote vergadering van Israël, die komen zal in de bedeeling waarin wij leven.

Het doel der Profetie.

Ik peins graag over deze dingen. Ik schep behagen in de woorden der profeten vanouds als die van Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Daniël en andere mannen, die gesproken hebben onder de inspiratie van den geest des Heeren. Zij geven ons niet alleen de korte geschiedenis die we hebben van het verleden, van het begin der wereld tot op hun tijd, maar geven ons schetsen van hetgeen dat toekomstig is en nog in vervulling moet komen. Het is om deze reden dat profetie aan ons gegeven is, opdat wij eenige kennis mogen hebben van de behulpzame hand van onzen Hemelschen Vader met Zijn kinderen hier op aarde. Opdat wij op juiste wijze de dingen kunnen verstaan en begrijpen, die in dezen Bijbel geschreven zijn, behooren wij er bekend mede te zijn — niet alleen met het Nieuwe Testament, dat de bediening van den Verlosser der wereld behandelt en van groot belang voor ons is, maar ook het Oude Testament — omdat, ten einde het groote plan van de menschelijke verlossing te verstaan, het plan, waardoor God onze Vader de verlossing van de kinderen ontwerpt en hen terugbrengt in zijn genade, om datgene van hen te maken wat Hij in den beginne ontworpen heeft, dat zij zouden zijn, kunnen wij noch het tegenwoordige van het verleden, noch het verleden van het tegenwoordige scheiden.

Ik bemin den Bijbel omreden de waarheden die hij bevat. Ik verwonder mij zeer vaak of de menschen van de wereld begrijpen, of de Christen-menschen verstaan dat dit boek, waarop geloof is gefundeerd, waarop onze hoop van het eeuwige leven rust, waarin we hoop van leven hebben na den dood en de daarop volgende verlossing er van tot ons gekomen is door de instrumentaliteit van dit volk, waarnaar ik verwezen heb. Een profeet van ouds heeft gezegd, dat in deze bedeeeling geen Bijbel zou voortkomen tot de naties der wereld, en zij zouden zeggen: „Een Bijbel, een Bijbel!! Wij hebben een Bijbel, en er kan geen anderen Bijbel wezen!” (2 Nephi 29: 3), waarschijnlijk vergetende dat de Bijbel, zooals wij hem hebben, het werk der Joden is.

Schriften van Joden.

En toch hebben wij de Joden vergeten, ze vervolgd, wij hebben hen het recht ontnomen een burgerrecht uit te oefenen, zooals andere menschen die rechten genieten. Wij hebben hen beschouwd als een onderscheiden volk van de Christen-naties, die niet de zegeningen des Heeren waardig zijn, zooals andere menschen. Gode zij dank, deze toestand heeft niet in ons gouvernement bestaan, zooals onder de meeste andere volkeren der wereld. Het was door dit beloofde volk, dat de Schriften tot ons kwamen. Geen woord dat de Bijbel bevat, was door de hand van eenige andere natie geschreven.

De Heiligen der Laatste Dagen zien met volkomen zekerheid voorwaarts — die zelfs geloof overtreft — naar den tijd, wanneer de Heere de beloften zal vervullen, die Hij gemaakt heeft, wanneer Juda verlost en Israël vergaderd zal worden van onder de naties der aarde, wanneer zij allen weder tezamen vergaderd en als een gekozen volk van den Heere gevestigd zullen worden; den tijd wanneer het Lam voort zal gaan van Zion, en het Woord des Heeren van Jeruzalem voor de regeering van de volkeren der wereld.

Nu, ik rechtvaardig deze gevolgtrekkingen door de Schrift, die vóór mij ligt. Misschien spreekt Jesaja meer duidelijk aangaande de dingen, die gebeuren zullen, en hoofdzakelijk van den tijd, waarin wij leven, dan eenig ander profet; en hij vertelt ons dat, niet met eenige wijzigingen, maar bepaalt, dat „Het zal geschieden in het laatst der dagen”. Er zijn twee bepaalde verklaringen. „Het zal geschieden, en het zal zijn in het laatst der dagen..... Dat de berg van het Huis des Heeren zal vastgesteld zijn op den top der bergen.....”

Bepaalde Verklaringen.

Er zijn twee andere bepaalde verklaringen. „Dat de berg van het Huis des Heeren zal vastgesteld zijn op den top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot dezelfde zullen alle h e i d e n e n (er staat *N a t i e s* in den Engelschen Bijbel) toevloeien.

„En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot de berg des Heeren, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons leere van Zijne wegen, en dat wij wandelen in Zijne paden; want uit Zion zal de wet uitgaan, en des Heeren Woord uit Jeruzalem.” (Jesaja 2:3.)

Nu, mijne broeders en zusters, indien deze profetie niet in den loop van haar vervulling is, indien, niet gelijk met de herstelling van het Evangelie in deze bedeeing, de sleutelen en de autoriteiten voor de vergadering van Israël nog niet hersteld zijn, dan moeten wij er voorwaarts naar zien; want de Heere heeft het verklaard en Zijn Woord zal niet falen.

Maar wij getuigen tot u, dat de Schriften, die ik aangehaald heb, in den loop van vervulling zijn, dat de berg van het huis des Heeren door de genade van God onzen Vader, en de inspiratie aan zijn dienstknechten gegeven, die de oprichters van zijn Kerk waren, in de toppen der bergen gevestigd is, en dat de menschen van alle naties daarheen gevloeden zijn.

(Zoekt over de geheele wereld voor een ander toonbeeld als deze; zoekt als gij in het verleden gedaan hebt, maar gij kunt het niet vinden. Nimmer tevoren in de geschiedenis van de wereld heeft het resultaat van prediken en onderwijzen van de weinige — want zij zijn betrekkelijk weinige — dienstknechten van den Heere het bekeeren veroorzaakt van honderdduizenden menschen, menschen

van IJsland, Zweden, Noorwegen, Denemarken, menschen van Schotland, Ierland, Wales en van Engeland, Zwitserland, Duitschland, Holland en Frankrijk enz. Nimmer tevoren zijn er in de geschiedenis der wereld menschen van de verschillende naties der aarde vergaderd, die in verschillende talen spreken, afgericht zijnde door de overleveringen van hun vaders in verschillende gelooven, en met zich de overleveringen en gewoonten brengende van eeuwen geleden.

Samenwerkend Lichaam.

Nimmer tevoren zijn zij in één samenstemmend lichaam tezamen gebracht; allen streven zij voor het ten uitvoerbrenge van hetzelfde idee, hun pogingen aanwendende om het groote plan van de verlossing van het menschedom naar voren te brengen, de oprichting van gerechtigheid en broederlijke liefde, een eenstemmige samenleving, niettegenstaande hun verschillende nationaliteiten, werd van een ongelijksoortig lichaam een gelijksoortig gemaakt, geheel en al door het Evangelie van Jezus Christus, onzen Heere.

Deze menschen zijn naar de toppen van deze bergen gebracht — de bergen van Efraïm, waar het huis des Heeren is opgericht en zijn banier gerezen is van de verlossing en vergadering van de eerlijken van harte, van de verschillende naties der aarde. Ik heb vaak de vraag gesteld; ik heb haar mijzelf en anderen voorgesteld: Waarom is het dat in het Noorden van Europa, onder deze verschillende naties die ik aangehaald heb, er een directe beantwoording aan de leeringen van de ouderlingen van de Kerk wordt gegeven, dat de menschen met blijdschap de waarheid ontvangen en omhelsd hebben, en hun geboorteland achterlatende naar Amerika gekomen zijn, zichzelf vereend hebben met het lichaam van de Kerk, zoodat zij hun deel kunnen doen in haar ontwikkeling. Hebben zij de oude wereld verlaten omdat zij haar niet langer meer liefhadden? Was het dat wat hen aanspoorde om te komen? Was er eenige omkoopning in besloten?

Integendeel: Zij verlieten de met denmen bedekte heuvelen, de meren en baaien van Noord-Europa; zij verlieten de groene lanen en vruchtbare velden van Engeland; zij verlieten de eilanden en meren, de romance van Schotland. Zij waren gereed hun levens voor dezelfde idealen neer te leggen, waarvoor hun vaderen gestaan hadden. Toch verlieten zij dat alles, gedreven door een onwederstaanbaren invloed, die zijzelf weinig verstonden, en vergaderden zich hier (Utah) in hun armoede, in de valleien van deze bergen, de „desert” genaamd die nog niet lang geleden door onze eigen geschiedschrijver (Amerikaansche geschiedschrijver) aangehaald waren, als een land dat nimmer geschikt zou zijn voor de ontwikkeling van een intelligente gemeente.

Hebben de Woestijn vrijgekocht.

Zij kwamen hier, en wat is het resultaat geweest? Zij hebben de wildernis verlost, zij hebben net zoo gehandeld als Jesaja gezegd had, dat zij zouden doen, toen hij van deze vergadering van Israël profeteerde — de dorre plaatsen zullen hierover vroolijk zijn, de stemmen van kinderen zullen in de straten gehoord worden, waar tevoren slechts verlatenheid was. De springaderen der wateren zullen voortbreken, de woestijn zal onder bewerking gebracht worden en bloeien als een roos. Al die ontwikkeling is daar teweeggebracht van den tijd dat de pioniers de Salt Lake Vallei betraden tot op heden toe. Indien men slechts het Woord des Heeren van deze bladzijden zou lezen, die ik aangehaald heb, zouden zij zien dat de woorden der profeten door natuurlijke handelwijze vervuld zijn, want de Heere werkt op natuurlijke wijze, in het uitvoeren van zijn doeleinden, de woorden van de profeten zijn vervuld, en dat zij in vervulling zijn inspireert ons met geloof, datgene wat nog niet is teweeggebracht, noodzakelijkerwijze in de toekomst zal gebeuren.

En indien dat het geval is, wat zal de uitwerking zijn? Dit volk, dat Assyrië verliet in de dagen van de oude profeten, dat volk dat naar het Noorden reisde, dat de bergen van ijs en sneeuw passeerde — zij zijn het — en het is omdat hun erfdeel en de belofte aan hun vader Abraham duizenden jaren geleden gemaakt was, dat zij onmiddellijk antwoord zouden geven aan de getuigenis der waarheid en den Bijbel zouden aannemen als het woord des Heeren —, zij zijn het volk van Engeland, Ierland en Schotland en de andere landen van Noord-Europa. Het is omdat het bloed van Israël in hun aderen vloeit, omdat de tien stammen die Noordwaarts reisden, wat hun lot als volk ook geweest mag zijn, hun eigen broederen achter zich lieten, waarvan de geslachten van Noordelijk Europa afkomstig zijn.

Naar de Tien stammen.

Gij zult vinden dat deze belofte niet zoo ten volle toegepast kan worden op het volk van Zuidelijk Europa en Azië. Zij was niet aan hen gemaakt. Zij was gemaakt aan de tien stammen, aan Efraïm en Joseph, uit wien Efraïm en Mannasse voortsproten; want toen Jacob op zijn ouden leeftijd en blindheid de handen op de hoofden van die twee jongens lag en ze zeggende, sprak hij toemennende zegeningen over hen uit, over datgene, hetwelk over hun broederen uitgesproken was. Hij zeide, als hij zijn handen op het hoofd van Joseph legde:

„Joseph is een vruchtbare tak, een vruchtbare tak aan een fontein” — (waarvan de wortelen natuurlijk wel bewaterd zijn.)

„Elkeen der takken loopt over den muur”.

„Deze zegeningen uws vaders gaan te boven de zegeningen mijner voorvaderen, tot aan het einde van de eeuwige heuvelen: die zullen zijn op het hoofd van Joseph, en op den hoofdschedel des afgezonderden zijner broederen!”

Dat was de zegening van Joseph, en die zegening was bevestigd op het hoofd van zijn zoon Efraïm.

Ik durf u de verzekering geven, dat indien deze Heiligen der Laatste Dagen, die voor mij zijn dezen middag, naar een patriarch zouden gaan, een man die verordineerd is, zijn handen op hun hoofden te leggen en de zegeningen des Heeren over hen uit te spreken, en hun genealogie zou beschrijven, dat de grootste meerderheid van allen, die hier aanwezig is, afstammelingen van Efraïm verklaard zouden worden.

Zoo zullen de afstammelingen van Mannasse verlost worden. Zoo zullen de afstammelingen van Juda, niettegenstaande hun lijden, omdat in de vervulling van de woorden der profeten zij een vloek en een scheldnaam geworden en vervolgd zijn door alle naties en verspreid onder alle volken, zal de Heere hen toch herinneren en Hij zal hen verlossen; en Juda zal teruggebracht worden naar het beloofde land; zij zullen Jeruzalem erven, en de Heere zal hen vermenigvuldigen en hen tot een groote natie verheffen; en zij zullen Christus als de Verlosser der wereld accepteren, den Messias dien zij verwachtten in de middeleeuwen, dien zij verworpen hebben toen hij kwam.

Het Begin der Verlossing.

Deze dingen zijn nog toekomstig, zijn in den koers van vervulling. De wereldoorlog maakte er een begin aan, bracht den val van de macht van de „Ster en de Crescent” in het Heilige Land. Toen Generaal Allenby Jeruzalem binnen marcheerde, trok hij de „Ster en Crescent” van den vlaggestok op de minaret van de moskee van Omar, en liet de „Union Jack” haar plaats vervangen. Het begin van de verlossing der Joden was gekomen.

Mogelijk willen zij het niet gelooven, mogelijk verloochenen of betwijfelen zij het, maar het is de waarheid, want de „Ster en de Crescent” zullen nimmermeer over dat land heerschen. Indien we de Schriften goed lezen, is de tijd gekomen dat de Heere de belofte zal herdenken die Hij aan Israël gemaakt heeft, wanneer Hij ze te zamen zal vergaderen, wanneer Hij alle woorden, door den mond van Zijne dienstknechten de profeten gesproken, in vervulling zal brengen, op den tijd wanneer Hij alle naties der aarde zal bereiden voor de komst van den Verlosser der wereld, die komen zal, en dat Hij spoediglijk zal regeeren en heerschen over deze aarde, over welke Hij het recht heeft te regeeren.

(Wordt vervolgd op bladz. 115.)

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: A. SIEVERTS

GROETENIS VAN APOSTEL TALMAGE.

*Aan mijn mede-arbeiders en vrienden der Kerk
in Holland.*

Met veel waardeering en groote blijdschap heb ik het genoeg gehad de meeste van de ouderlingen, die in dit veld werkzaam zijn, zoowel als de groote bijeenkomsten van de hier wonende leden en onderzoekers te ontmoeten. Aan allen verleen ik de beste en broederlijke groeten en hoogachting.

Met u verheug ik mij in de zegeningen van het Herstelde Evangelie; met u gevoel ik en weet ik dat de Heere veel van ons verlangt, die Zijn naam op zich genomen hebben en die beweren Zijn volk te zijn. Laat ons zóó leven, dat wij nimmer de vergeving van zonde zullen verliezen, die wij ontvangen hebben door den doop, maar dat wij in staat zijn voort te gaan in goede werken. Lidmaatschap in de Kerk is niet genoegzaam om ons te sparen; wij moeten ons waardig maken voor den grooten naam, dien wij dragen.

O, mijn geliefde Broeders en Zusters, laat de denkbeelden van onze gedachten en verlangens van onze ziel rein zijn, dan zullen onze woorden en handelwijze rechtvaardig zijn. Persoonlijke kastijding en deugdzaamheid behooren van hoogere waarde tot ons te zijn dan het leven zelf. De geest van bekeering behoort nog steeds in onze levens werkzaam te zijn, en de dag van heden behoort beter gevonden te worden dan de dag van gisteren.

Wat zijn de kleine geschillen van gedachten aangaande nietige zaken, die onder ons verrijzen, vergeleken met de veredelende en sparende waarheden, die in onze levens zijn gekomen? Wij moeten samen in eenheid leven en in harmonie werken, indien we ons de vergezellende leiding van den Heiligen Geest waardig willen maken.

Aan de zendelingen en de hier wonende leeraars en leeraressen en leden der Kerk in dit land, maak ik mijn compliment over de uitstekende leiding van den zendingspresident Charles S. Hyde, die hier als de persoonlijke vertegenwoordiger is van het Eerste Presidentschap en andere Algemeene Autoriteiten der Kerk. Hij is rijkelijk begiftigd met den geest van zijn hooge roeping, en in liefde en vriendelijkheid spoor ik u allen aan aan zijn raadgevingen

gehoor te geven en zijn instructies te volgen. De doeltreffende inspanningen van Zuster Lanora Hyde in het werk van de Zuster-Hulpvereeniging, is zeer prijzenswaardig, en ik wensch in alle oprechtheid dat Zuster Talmage spoedig in staat zal zijn met de Zusters van dit land te vergaderen, en met Zuster Hyde en hen samen te werken in de Zusters-Hulpvereeniging.

Moge de Heere Zijn zegeningen en vreugde van Zijn Kerk onder u voortzetten.

Uw Broeder in de Waarheid,

JAMES E. TALMAGE,

President der Europeesche Zending.

Rotterdam, 21 Maart 1925.

AFSCHEIDSGROET.

Eer dat wij onze reis zullen aanvaarden om naar onze geliefden in het Westen te gaan, nemen wij de allerlaatste gelegenheid waar om u allen een vaarwel toe te roepen.

Wij hebben met groote blijdschap onze krachten te werk gesteld, terwijl wij in u midden zijn geweest, om het plan van zaligheid aan u bekend te maken. Wij zijn dankbaar voor het groote voorrecht dat wij hebben gehad om het Ëvangelie van Jezus Christus bekend te maken. Ons eenigste verlangen is, dat wij, die Hem hebben aangenomen, voort zullen gaan in het Ëvangelie zooals het aan ons bekend gemaakt is geworden. Dan zullen wij zekerlijk de kroon des eeuwigen levens ontvangen.

Vóór ons vertrek roepen wij u andermaal een vaarwel toe en bidden dat God u allen mag zegenen voor hetgeen gij aangenomen hebt, want het is de eenigste waarheid die er is, en zonder dit Ëvangelie kunnen wij niet terugkeeren tot onzen God.

Uw vrienden en broederen in het Ëvangelie,

R. J. CAMERON en ROELOF STEENBLIK.

HET MEDEWERKEND PLAN VAN ZALIGHEID. *)

Christus alleen kan U niet sparen.

„Wij gelooven dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Ëvangelie”.

*) Zondagsschoolles voor ouders en theologische klas.

In de vorige artikelen van deze seriën, is er getoond dat de sterfelijkheid op Goddelijke wijze gereed is gemaakt als een middel van scholing en proeftijd, waardoor het geestelijke nageslacht van God hun machten zal ontwikkelen en hun karakter aan den dag leggen. Een ieder van ons is voortgegaan van den lichaamloozen staat, of voorbestaan tot onzen tegenwoordigen toestand, waarin de individuele geest tijdelijk vereenigd is met een lichaam van vleesch en been. En toch wordt deze vordering naar den sterfelijken staat door velen als een verlaging beschouwd; en wij zijn geneigd den gevallen toestand van het geslacht als een onverzachte ramp te betreuren. De Schriften maken de heerlijke waarheid duidelijk, dat de mensch ver boven de sfeer kan verrijzen, die bestond vóór zijn geboorte in het vleesch. Wij hebben ons vernederd, zoodat wij kunnen overwinnen; ons werd toegestaan af te dalen, alleen opdat wij grootere verhevenheden mogen bereiken.

De overtreding van onze ouders in den Hof van Eden was lang vooruitgezien, en het Goddelijk plan heeft middelen daargesteld voor een verlossing. De Eeuwige Vader, Die zekerlijk de Vader onzer geesten is, verstond de onderscheiden karakters en verschillende capaciteiten van Zijn onbelichaamde kinderen zeer goed; en het was duidelijk voor Hem, zelfs van den beginne af, dat velen in de school van het sterfelijk leven zouden vooruitgaan, terwijl anderen zouden falen; sommigen zouden getrouw en anderen valsch zijn; sommigen zouden het goede en anderen het kwade kiezen; en sommigen zouden het pad des levens, terwijl anderen den weg van vernietiging zouden zoeken. Hij voorzag dat Zijn geboden niet gehoorzaamd en overtreden zouden worden; en dat de mensch verwijderd van Zijn tegenwoordigheid en aan zichzelf overgelaten, eerder zou zinken dan verrijzen, achterwaarts, inplaats van voorwaarts, en van den hemel verloren gaan. Het was duidelijk voor Hem, dat de dood de wereld zou binnentreden, en dat het bezit der lichamen door Zijn kinderen van zeer korten persoonlijken duur zou zijn.

Een Verlosser werd gekozen, zelfs vóór de grondlegging der wereld. Hij, de Eerstgeborene onder al de geestelijke kinderen van God, zou tot de aarde komen met beide, de eigenschappen van Godheid en van menscheijkheid bekleed, om den mensch de reddende beginselen van het eeuwige Evangelie te leeren, en zoodoende de termen en toestanden van Zaligheid op aarde te vestigen. Ter vervulling van Zijn zending gaf Christus Zijn leven als een vrijwillige en plaatsvervangende offerande voor het geslacht. Door het verlossingswerk door Hem gewrocht, is de macht van den dood overwonnen; alhoewel alle menschen moeten sterven, is hun opstanding verzekerd. De uitwerking van het verlossingswerk van Christus op dit geslacht is tweevoudig:

1°. De eventueele opstanding, hetzij voor den rechtvaardige of booze. Dit stelt de Verlossing van den Val samen, en sedert de Val door persoonlijke overtreding is gekomen, moet daarom in alle rechtvaardige verlichting algemeen en onvoorwaardelijk gemaakt worden.

2°. Het verschaffen van middelen, waardoor herstelling gemaakt en vergiffenis verkregen kan worden voor persoonlijke zonde. Deze dingen stellen de Zaligheid samen en kan verkregen worden door gehoorzaamheid aan al de wetten en verordeningen van het Evangelie.

Tusschen de verlossing van de macht des doods en de zaligmaking in het Koninkrijk der Hemelen is een belangrijk verschil.

De mensch kan zichzelf niet redden; Christus alleen kan hem niet sparen. Het plan van zaligheid is samenwerkend. Het verlossingswerk door den Heere Jezus Christus teweeggebracht, heeft den weg geopend; het is aan een ieder overgelaten dit te betreden en bespaard te blijven, of het den rug toekeeren en zaligheid te verliezen. God zal niemand dwingen, hetzij den hemel of hel in te gaan.

Jakob, een Nephietische profet, heeft ons een meesterlijk kort overzicht van beide gegeven van de resultaten van het verlossingswerk van onzen Heere, als de algemeene verlossing van den dood, en de condities waardoor persoonlijke zaligheid verkregen kan worden.

„Want gelijk de dood over alle menschen is gekomen, om het barmhartige plan van den Schepper te vervullen, moet er eveneens een kracht ter opstanding zijn; en de opstanding moet komen tot den mensch tengevolge van den val; en de val kwam als een gevolg der overtreding; en omreden de mensch gevallen is, is hij afgesneden van de tegenwoordigheid des Heeren. Daarom moest het een eindelooze verzoening zijn; en tenzij er geen eindelooze verzoening is, zoude deze sterfelijkheid geen onsterfelijkheid kunnen aandoen..... En het zal geschieden, dat wanneer alle menschen van dezen eersten dood tot het leven zullen overgegaan zijn, in zooverre zij onsterfelijk zijn geworden, moeten zij verschijnen voor den rechterstoel van den Heiligen Israëls; en dan komt het oordeel, en dan moeten zij geoordeeld worden volgens het Heilige oordeel Gods..... En dit lijdt hij, opdat de opstanding over alle menschen moge komen; opdat alle menschen voor Hem mogen staan in den grooten oordeelsdag. En Hij gebiedt alle menschen, dat zij moeten bekeeren en gedoopt worden in Zijnen naam, hebbende volmaakt geloof in den Heilige Israëls, of zij kunnen niet zalig worden in het Koninkrijk van God. En indien zij niet bekeeren en gelooven in Zijnen naam, en in Zijnen naam gedoopt worden, en niet volharden tot het einde, zullen zij verdoemd worden; want de Heere Gods, de Heilige Israëls, heeft het gesproken.” (Boek van Mormon, 2 Nephi 9:6, 7, 15, 22-24.)

DE NOODZAKELIJKHEID VAN EEN VERLOSSER.

De mensch kan zichzelf niet verheffen.

De Schriften vertellen ons, dat prior voor zijn overtreding in den Hof van Eden, hield Adam directe of persoonlijke communicatie met God; en dat één van de onmiddellijke gevolgen van zijn val, die veroorzaakt was door zijn ongehoorzaamheid, zijn verlies was van dit verheven deelgenootschap. Hij werd buiten de tegenwoordigheid van God gesloten, en alhoewel hij nog steeds de Goddelijke Stem hoorde, werd hem niet langer meer toegestaan de tegenwoordigheid van den Heere te aanschouwen. Deze verbanning was voor den mensch als een geestelijke dood; en het ondergaan bracht de gevolgen van de voorspelde straf, dat in de dagen als hij daarvan at, hij zekerlijk den dood zou sterven. (Zie Gen. 2:17; Paarl van Groote Waarde, hoofdstuk 5.)

Door het gebruiken van voedsel, dat niet voor hun toestand geschikt was en waarvoor zij tevoren speciaal gewaarschuwd waren, werden de man en de vrouw onderdanen aan een lichamelijke ontarding; en ten slotte, zooals Satan de aartsvijand het voorzien had, moesten beiden, man en vrouw, een lichamelijken dood smaken. Hun nageslacht was daar direct in deze overerfelijke slavernij inbegrepen, waarvan Abel een slachtoffer werd, zelfs gedurende het tijdperk dat zijn ouders leefden.

De dood kwam in de wereld door zonden; de onvolmaaktheden en zwakheden, die verbonden zijn met den sterfelijken staat, dragen bij tot zonden; en de mensch is in een verontschuldigenden graad geneigd zich daartoe dadelijk over te geven. Zoo algemeen werkt zonden in de wereld, dat de wijze opmerking van den prediker van ouds ontegensprekelijk staat: „Voorwaar, er is geen mensch rechtvaardig op aarde, die goed doet, en niet zondigt” (Pred. 7:20). En het vermanende voorschrift door den Apostel Johannes geschreven, heeft in verloop van tijd zijn geïnspireerde kracht niet verloren: „Indien wij zeggen, dat wij geene zonden hebben, zoo verleiden wij onszelven, en de waarheid is in ons niet.” (1 Joh. 1:8.)

Deze zondige en gevallen toestand van het menschedom en de algemeene kwelling van den dood, zijn heerschende elementen van Satans duivelsche plannen om de belichaamde geesten ten onder te brengen, dat hij als de rebelleerende zoon van den morgen gefaald had tot zijn standaard te trekken in den strijd met de heirschare van het voorbestaan. (Zie Openb. 12:7-9; Jesaja 14:12; ook Leer en Verbonden afd. 29:36-38 en afd. 76:25-27.)

God bereidde een weg, waardoor Zijn geesten-kinderen belichaamd zouden worden als een middel van vooruitgang; Satan leidde ontarding en den dood in, zodoende trachtende het Goddelijk plan te dwarsboomen.

De dood kan zijn slachtoffers in kindsheid of jeugd verlangen,

in de periode van levensbloei, of wanneer de sneeuw van hoogen leeftijd zich zwaarlijk op het eerbaar hoofd drukt; hij kan komen door ziekte of ongeluk; maar komen moet hij, zooals Satan zeer goed weet; in die kennis ligt zijn tegenwoordige gedachte, maar tijdelijke overwinning. Maar de wegen van God, zooals zij immer zijn geweest en altijd zullen blijven, zijn oneindig machtiger dan de diepste plannen van den mensch of de duivels; en de Satanische machinaties om den dood eeuwigdurend en oppermachtigst te maken, waren voorzien en er was voorzorgd, zelfs voordat de eerste mensch in het vleesch bekleed was. Het verlossingswerk door Jezus Christus gewrocht, was verordineerd om den dood te overwinnen, en een middel van bevrijding van zonden te verschaffen en vervolgens een bevrijding van de macht van Satan.

Als de natuurlijke en onvermijdelijke straf, door den val van Adam veroorzaakt, op het geslacht zoude komen door persoonlijke overtreding, zou het duidelijk onrechtvaardig en daarvoor onmogelijk als gedeelte van het Goddelijk plan wezen om alle menschen voor de resultaten te laten boeten, zonder voorzorgsmaatregelen voor een bevrijding. „Daarom, gelijk door éénen mensch de zonde in de wereld gekomen is, en door de zonde de dood; en alzoo de dood tot alle menschen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben..... Zoo dan gelijk door één misdaad de schuld gekomen is over alle menschen tot verdoemenis, alzoo ook door ééne rechtvaardigheid komt de genade over alle menschen tot rechtvaardigmaking des levens.” (Rom. 5:12, 18.) En verder: „Want dewijl de dood door een mensch is, zoo is ook de opstanding der dooden door een mensch, want gelijk zij allen in Adam sterven, alzoo zullen zij in Jezus levend gemaakt worden.” (1 Cor. 15:21, 22; zie verder Boek van Mormon, Mosia 3:12.)

Zonder de medewerking van een kracht, boven zijn eigen kracht, zou de gevallen mensch voor eeuwig in de verbanning buiten de tegenwoordigheid van God blijven. Hij is bevekt en onrein geworden door de zonde, en ofschoon hij de poorten des doods passeeren moet, die verandering van den belichaamden tot den onbelichaamden staat, kan te allen tijde beschouwd worden als een rantsoen van de gevolgen van overtreding. In de natuur vinden wij een gelijkvormigheid, toepasselijk aan onze tegenwoordige betooging; alhoewel de tegenwoordige schrijver in 't gebruik van deze vergelijking geen eer tot zich striekt voor eenige oorspronkelijkheid.

De levenlooze delfstof, tot de laagste van de „drie koninkrijken” behoorende, kan tot een groote wasdom van stof aangroeien, en kan gelijkerwijs tot volmaaktheid van structuur verrijzen en zich vormen als in een kristal. Maar, al is zij in de gunstigste omgeving geplaatst, kan geen deeltje daarvan zonder de hulp van een levengevende kracht een gedeelte van levend organisme worden, zulks als een plant bijvoorbeeld. Niettemin kan de levende

plant de delfstoflaag reiken, en door opzuiging en verwerking maakt zij van de delfstof een gedeelte van haar eigen organisch weefsel. Dus de plant, die van zichzelf geheel machteloos is de hoogere sfeer van het dierlijke weefsel te bereiken, moet door het dier verwerkt worden om daar een gedeelte van te worden. En zoo in dezelfde verhouding met een plant of dier, die bestanddeelen van een menschelijk weefsel worden.

Zoo ook met de vordering van den mensch van zijn tegenwoordig gevallen staat naar een hooger en toestand van geestelijk leven, een kracht, die grooter is dan zijn eigen vereischte. Door de bewerking van wetten, die in de geestenwereld verkregen kunnen worden, kan de mensch bereikt en verheven worden; maar hij kan zichzelf niet verheffen. Een Verlosser en Zaligmaker is noodzakelijk in het uitvoeren van het plan van den Vader, „om onsterfelijkheid en het eeuwige leven van den mensch tot stand te brengen”. (Paarl van Grootte Waarde, hoofdstuk 3); en die Verlosser en Zaligmaker is Jezus Christus, buiten wien er geen ander kan wezen.

Profetie aangaande de vergadering van Israël is in vervulling door het prediken van het Evangelie aan de inwoners der Eilanden.

(Vervolg van bladzijde 108.)

Deze dingen, mijne geliefde broeders en zusters, zijn zelfs voor de deur; en ik dacht te zien, als ik door die verschillende Hawaiian eilanden reisde, als ik daar het volk van Samoa, Nieuw Zeeland en van die andere eilanden van de Stille Zuidzee tezaam vergaderd zag, zingende en den God van Israël prijzende, hun getuigenis gevende, hun harten overstroomende van dankbaarheid, tranen langs hun wangen rolden, omdat de genade Gods hen tot een kennis van hun juisten oorsprong had gebracht, en hen tezamen vergaderde, opdat zij instrumenten in Zijn handen mogen zijn in het oprichten van gerechtigheid en de verlossing van hun vaderen die voor hen geleefd hebben — dacht ik de woorden van Jeremia, die ik aangehaald heb, in vervulling te zien.

Zal vervuld worden.

Ik getuig tot u mijn broeders en zusters, dat de profeten onder de inspiratie van den Geest van God spraken. Ik getuig tot u dat zij mannen Gods waren, en dat de woorden door hen uitgesproken, vervuld zullen worden.

De Verlosser zeide zelf dat Hij niet kwam om de wet of de profeten te vernietigen, maar om ze te vervullen. (Matth. 5: 18).

Deze waren de woorden van Christus. En vóór dien tijd zou

het Evangelie van het Koninkrijk van God in de geheele wereld gepredikt worden tot een getuigenis aller volken en dan zal het einde komen.

Ik getuig tot u in nederigheid, wetende dat het waar is, dat het Evangelie hersteld is, dat de sleutelen der autoriteit die met het priesterschap van God te zamen gaan, en die van de aarde waren weggenomen, verloren door de dwaling der primitieve Kerk, hersteld zijn geworden, dat mannen met autoriteit uitgaan en hun getuigenis geven van dit feit, en dat Israël vergaderd wordt van uit de verschillende naties der aarde.

Ik getuig tot u dat Christus in macht en heerlijkheid en heerschappij zal komen om als Heer der Heeren en Koning der koningen onder de volken dezer aarde te regeren, en indien de tijd nabij is, zooals Hij gezegd heeft juist voor zijn kruisiging, moet het nu twee duizend jaren dichter voor onze deur zijn.

Moge de zegeningen des Heeren met u zijn, met alle menschen die in gerechtigheid zoeken, met diegenen die een kennis aangaande Hem zoeken. Moge zij met allen zijn wiens streven en inspanning het mag zijn het goede te doen en gerechtigheid te vestigen, is mijn nederig gebed door Jezus Christus. Amen.

KENNISGEVING.

*De Groningsche Conferentie zal
gehouden worden op 4 en 5 April.*

Overleden.

Te Rotterdam overleed op 27 Maart onze broeder Jan Hendrik Berghuijs. Hij werd op 13 April 1884 te Midsland, Terschelling, geboren. Broeder Berghuijs is op den 15den Mei te Rotterdam door ouderling K. Cannon gedoopt en door den Zendings-Pres. Charles S. Hyde bevestigd.

INHOUD.

Profetie aangaande de vergadering van Israël is in vervulling door het prediken van het Evangelie aan de inwoners der Eilanden . . . blz. 101	Afscheidsgroet blz. 110
Groetenis van Apostel Talmage „ 109	Het medewerkend plan van zaligheid. „ 110
	De noodzakelijkheid van een Verlosser „ 113
	Overleden „ 116

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.